

Veel herinneringe ...

Kommende zaeterdag is t'r 'n dagraaisie van d'n Historische Verêêniging naer Hilversum en Loosdrecht. Toe 'k d'n aankondiging daervan las, broch dat bij mijn veul herinneringe naer bovene. As schoolgaonde jonge in de vijftiger jaere moch ik de vekansie deurbrenge bij mijn tante Teus en ome Floor van der Aa. Toe die 24 was, kreeg tie TBC en mos gaon kure in sannetorium 'Zonnestraal' op de grens van Hilversum en Loosdrecht. Nae z'n beterschap bleef tie waareke in 't ketelhuis van toen 't ziekehuis in de bosse vlakbij de haai van 't Laopersveld. Bij mooi weer liep 'k dan naer 't vliegveld van Hilversum. Over een smal paojchie tusse de struike kwam ik bij 't hekke rond de start- en landingsbaon, gewoon een grasveld. Daer zag 'k dat de zweefvliegtuige aan een lier wiere opgetrokke en êêmel op hôôgte wier dan de lijn losgegooid. Soms beurde dat achter 'n vliegtuigchie, om daernae allêên deur 't luchtruim te zweve. Ok 't lande beurde op de grasbaon; staotig uitrije en op 't lest, as ze bekant stil stonge, rustig op êêne vleugel terecht komme. 't Aaldermooiste vong 'k toch wel 't reclaomevliege. Naedat 't vliegtuig, mêêstal êên mè dubbelde vleugels, was opgestege, mos de reclaometekst, vanaf 'n soortement waslijn, worde opgepikt. Aan 't vliegtuig zat 'n soort grijper waerdeur, lêêgvliëgend, dien 'waslijn' wier gegrepe. Dan wier d'r vol gas gegeve en de tekst wier dan afgerold de lucht ingetrokke. As iederêên in d'n omgeving d'n boodschoep hà geleze, wier de tekst gewoon losgelaete naest de landingsbaon trewijl hêêl lêêg gevloge wier. Nooit hê 'k daer koffie gedronke in 't resterant, mor 'k gong ok wel-is kijke bij de kezerne van de merine die midde in de bosse naest 't vliegveld lag. Aan de Loosdrechse plasse hê 'k nog 'n diplomao te danke. As verrassing voor me vaoder en moeder haolde ik daer m'n zwemdiplomao A. De êêste beginsele kree 'k van Hommersonne in 't zwembad in de haove van Slierecht. Mor afzwemme dee 'k dus daer in 't kouwe waoter van de Loosdrechse plasse. Nou ben 'k al weer 'n enkeld jaer gepensjeneerd thuis, mor 'k ben nog aaltijd dankbaor dà mijn ome en tante mijn de gelegenighaaid gebôôje hebbe om daer verschaaijene vekansies deur te brenge. (375) Aanderande verre raaize hê 'n me vrouw en ik al magge maoke. Naer verschaaijene werelddêêle en we hebbe d'r hêêl aareg van genote, mor echt waer: die vekansies van vroeger naer Hilversum en Loosdrecht hebbe bekant nè zôôvel indruk gemaokt op dat Slierechse jochie as nou die raaize naer verre oorde op dien bejaerde man. 'k Ben wel aareg benieuwd of t'r 'n zaeterdag ok nog reclaomevliegtuigchies te zien zelle weze!

Ingezonden door lezer Marius Teeuw.